

Bilindiği gibi 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'nin Anayasa Mahkemesince yetki kanunu kapsamında görülmeyerek iptal edilen hükümlerinin yeniden düzenlenmesi ve bir takım başka düzenlemeler yapılması amacıyla yine bir "Torba" Yasa Tasarısı hazırlanarak TBMM gündemine getirilmiştir. Meclisin tatile girmesiyle görüşülmesi Meclisin açılacağı 1 Ekim 2013 sonrasına kalan bu Tasarı, kamuoyunda Tam Gün Yasası olarak bilinen düzenlemeleri de içermektedir.

Tasarıda yine hekimlerin kamu görevini yürüttükleri mesai saatleri dışında mesleklerini serbest olarak icra etmelerini kısıtlayan düzenlemeler yer almaktadır:

- Daha önce Anayasa Mahkemesinin, KHK yapma yetkisi veren Kanuna aykırı olduğu gerekçesiyle iptal ettiği, kamuda görev yapan hekimlerin mesai saatleri dışında mesleğini serbest olarak icra etmesini yasaklayan 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 28. maddesi düzenlemesi, aynı şekliyle yeniden getirilmektedir.

Tasarıda madde metni şöyledir:

MADDE 7- 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 28 inci maddesinin birinci fıkrasının son cümlesi ile ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

"Memurlar, meslekî faaliyette veya serbest meslek icrasında bulunmak üzere ofis, büro, muayenehane ve benzeri yerler açamaz; gerçek kişilere, özel hukuk tüzel kişilerine veya kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarına ait herhangi bir işyerinde veya vakıf üniversitelerinde çalışamaz.

Memurların üyesi oldukları yapı, kalkınma ve tüketim kooperatifleri, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ve kanunla kurulmuş yardım sandıklarının yönetim, denetim ve disiplin kurulları üyelikleri görevleri, özel kanunlarda belirtilen görevler ile kurumundan izin alınmak kaydıyla yapılan insanî ve sosyal amaçlı gönüllü çalışmalar bu yasaklamanın dışındadır."

Hatırlanacağı gibi hekimlerin çalışmalarına sınırlandırma getiren ilk düzenleme 5947 sayılı Üniversite ve Sağlık Personelinin Tam Gün Çalışmasına ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ile yapılmıştır. Bu Kanunun 1219 sayılı Kanun'un 12. Maddesini değiştiren düzenlemesinde; hekimlerin, maddenin ikinci fıkrasında yer alan "bentlerden yalnızca birindeki" sağlık kurum ve kuruluşlarında çalışabilecekleri düzenlenmiş, ancak Anayasa Mahkemesi'ne taşınan hekimlerin çalışmalarına ve serbest meslek icrasına yönelik kısıtlayıcı düzenleme, Anayasa Mahkemesi'nce iptal edilmiştir.

Mahkeme bu kararında; sağlık hizmetlerinin doğrudan yaşam hakkı ile ilgili olması nedeniyle diğer kamu hizmetlerinden farklı olduğu, mahiyeti itibarıyla ertelenemez ve ikame edilemez bir özelliğe sahip olduğu, insanın en temel hakkı olan sağlıklı yaşam hakkı ile bu yaşamın sürdürülmesindeki yeri tartışmasız olan hekimin statüsünün de bu çerçevede değerlendirilerek diğer kamu görevlileri ile bu yönden farklılığının gözetilmesi gerektiği, bu durum dikkate alınmaksızın hekimlerin çalışma koşullarının kuralda belirtildiği şekilde sınırlandırılmasının bireylerin yaşam hakkını zedeleyici nitelikte olduğu sonucuna varmıştır.

Bugün Mecliste bekleyen Tasarı düzenlemesinin, Anayasa Mahkemesi'nin bu kararında belirtilen öze uygun olduğunu söylemek olanaklı görünmemektedir.

- Tasarıda öğretim üyeleri yönünden de yükseköğretim kurumlarında yalnızca eğitim ve araştırma faaliyetlerinde bulunmak ve döner sermaye faaliyetleri kapsamında gelir elde edilen

hizmetlerde çalışmamak kaydıyla mesai saatleri dışında yükseköğretim kurumlarından başka yerlerde meslekî faaliyette bulunabilecekleri ve meslek veya sanatlarını serbest olarak icra edebilecekleri yönündeki düzenlemeden vazgeçilmiş, kadrolu ya da sözleşmeli çalışma düzeni getiren bir takım hükümler öngörülmüştür.

Öğretim üyelerinin kadrolu statüde görev yapacakları belirtilmiş, ancak yükseköğretim kurumlarının kadro ve pozisyonlarında bulunmayan profesör ve doçentlerin, tıp ve dış hekimliği fakültelerinin ihtiyaç duyulan alanlarında **sözleşmeli öğretim üyesi** olarak istihdam edilebilecekleri düzenlenmiştir.

Sözleşmeler, aylık çalışma süresi seksen saati geçmemek üzere en fazla bir yıl süreyle olabilecektir. Süresi iki ayı geçmeyen sözleşmeler üniversite yönetim kurulunun kararıyla, iki aydan daha uzun süreli sözleşmeler ise üniversite yönetim kurulunun kararı ve Yükseköğretim Kurulunun izniyle yapılabilecektir.

Sözleşmeli öğretim üyelerine bu çalışmalarını karşılığında kadrolu öğretim üyelerine ödenen saat ücretinin 10 katına kadar saat ücreti ödenebilecek, özellik arzeden faaliyetler içinse saat ücreti 15 katı olarak belirlenebilecektir.

Sözleşmeli öğretim üyelerine, bu şekilde yapılacak ödeme dışında 2547 sayılı Yasanın 58. maddesinde düzenlenen döner sermaye ek ödemesi dahil olmak üzere herhangi bir ad altında ödeme yapılamayacaktır.

Bu kişiler rektör, dekan, enstitü, yüksekokul, uygulama ve araştırma merkezi müdürü, senato, yönetim kurulu ve kurul üyesi, bölüm başkanı, anabilim ve bilim dalı başkanı ve başhekim ya da bunların yardımcıları olamayacaklar, benzeri idari görevler de alamayacaklardır.

Yine bu kişiler, akademik birim yöneticiliği ve rektörlük seçimlerinde oy kullanamayacaklardır.

Tasarıda, sözleşmeli istihdam edilecek profesör ve doçent sayısına yönelik kısıtlayıcı bir düzenlemeye de gidilmiş ve bu sayının ilgili tıp ve dış hekimliği fakültelerinde devamlı statüde çalışan öğretim üyesi sayısının yüzde 5'inden fazla olamayacağı belirtilmiştir.

1 Mart 2006 tarihinden sonra kurulan üniversitelerde ise bu yüzde beşlik orana bağlı olmaksızın 5 kişiye kadar sözleşmeli öğretim üyesi istihdam edilebilecektir.

Tasarıda, tıp ve dış hekimliği fakültelerinin **kadrolarında çalışan profesör ve doçentler** yönünden de değişik bir çalışma biçimi öngörülmüş; Yükseköğretim kurumlarının kadrolarında bulunan öğretim elemanlarının, kanunlarda belirtilen haller dışında 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 28. maddesi hükmüne tabi oldukları belirtilmiş; ancak kurumsal sözleşme yapılmak ve geliri üniversite döner sermayesi hesabına kaydedilmek şartıyla, bu kişilerin belirli süre ile veya belirli işleri yapmak üzere özel sağlık kuruluşlarında veya vakıf üniversitesi hastanelerinde çalıştırılabileceği düzenlenmiştir.

Düzenlemeye göre böyle bir çalışma için üniversite yönetim kurulu kararı gerekmektedir. Bu şekilde yapılacak sözleşmelerin üst sınırı da 1 yıl olarak belirlenmiştir. Ayrıca bu şekilde sözleşme ile başka yerde çalıştırılacak olan öğretim üyesi sayısı da fakültelerin aynı kadrolardaki öğretim üyesi sayısının yüzde 5'ini geçemeyecektir.

Tasarıda madde metni şöyledir:

MADDE 9- 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 36 ncı maddesinin birinci ve altıncı fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Öğretim elemanları, üniversitede devamlı statüde görev yapar. Kamu kurum ve kuruluşlarının ve vakıflara ait olanlar da dâhil olmak üzere yükseköğretim kurumlarının kadro ve pozisyonlarında bulunmayan profesör ve doçentler, tıp ve dış hekimliği fakültelerinin ihtiyaç duyulan alanlarında teorik ve uygulamalı eğitim ve öğretim ile araştırma faaliyetlerinde bulunmak ve bu faaliyetlerin gerektirdiği işleri yapmak üzere diğer kanunların sözleşmeli personel çalıştırılmasına ilişkin hükümlerine tâbi tutulmaksızın sözleşmeli öğretim üyesi olarak istihdam edilebilir. Sözleşmeli öğretim üyelerine, yapacakları faaliyetin niteliğine göre devamlı statüde çalışan profesör ve doçentler için 2914 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin dördüncü fıkrası ile unvanlar itibarıyla belirlenen ek ders ücretlerinin on katma kadar saatlik sözleşme ücreti ödenebilir. Özellik arz eden faaliyetler için, Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine Yükseköğretim Kurulu kararıyla 2914 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin dördüncü fıkrası ile unvanlar itibarıyla belirlenen ek ders ücretlerinin on beş katına kadar saatlik sözleşme ücreti ödenebilir. Bu fıkra kapsamında sözleşmeli profesör ve doçentlere ödenecek sözleşme ücretinin yıllık toplam tutarı, üniversitenin özel bütçesinde ilgili yılda personel giderleri için öngörülen başlangıç ödeneğinin toplam tutarının yüzde 1 'ini hiçbir şekilde geçemez; ancak, ilgili üniversitenin teklifi ve Yükseköğretim Kurulunun uygun görüşü üzerine Maliye Bakanlığınca bu oran bir katına kadar artırılabilir ve bu şekilde artırılan tutar ilgili üniversitenin döner sermaye bütçesinden karşılanır. Sözleşmeli olarak istihdam edilecek profesör ve doçent sayısı, ilgili tıp ve dış hekimliği fakültelerinde devamlı statüde çalışan öğretim üyesi sayısının yüzde 5 'inden fazla olamaz. 1/3/2006 tarihinden sonra kurulan üniversiteler, bu oranlara tâbi olmaksızın beş kişiye kadar sözleşmeli öğretim üyesi istihdam edebilir. Sözleşmeler, aylık çalışma süresi seksen saati geçmemek üzere bir yıla kadar yapılabilir. Süresi iki ayı geçmeyen sözleşmeler üniversite yönetim kurulunun kararıyla yapılır ve yapılan sözleşmelerin içeriği ve gerekçesi hakkında yedi gün içinde Yükseköğretim Kuruluna bilgi verilir. İki aydan daha uzun süreli sözleşmeler, üniversite yönetim kurulunun kararı ve Yükseköğretim Kurulunun izniyle yapılır. Aynı hizmet için iki aydan sonra yapılacak müteakip sözleşmeler de Yükseköğretim Kurulunun iznine tâbidir. Sözleşmeli öğretim üyelerine, bu fıkra uyarınca yapılacak ödeme dışında 58 inci maddede öngörülen ek ödeme dâhil olmak üzere herhangi bir ad altında ödeme yapılamaz. Bu kişiler rektör, dekan, enstitü, yüksekokul, uygulama ve araştırma merkezi müdürü, senato, yönetim kurulu ve kurul üyesi, bölüm başkanı, anabilim ve bilim dalı başkanı ve başhekim olamaz; bunların yardımcılıklarında bulunamaz ve benzeri İdarî görev alamaz; akademik birim yöneticiliği ve rektörlük seçimlerinde oy kullanamaz. Sözleşmeli öğretim üyesi çalıştırılmasına ilişkin usul ve esaslar, bunlara yaptıkları görevlere bağlı olarak ödenecek saatlik sözleşme ücretlerinin tutarı ile bu fıkranın uygulanmasına ilişkin diğer hususlar Maliye Bakanlığı ile Yükseköğretim Kurulu tarafından müştereken belirlenir.”

“Yükseköğretim kurumlarının kadrolarında bulunan öğretim elemanları, kanunlarda belirtilen hâller dışında 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 28 inci maddesi hükmüne tâbidir. Ancak tıp ve dış hekimliği fakültelerinin kadrolarında çalışan profesör ve doçentler, ilgili fakültelerin aynı kadrolardaki öğretim üyesi sayısının yüzde 5 'ini geçmemek, bir yılı geçmeyen kurumsal sözleşme yapılmak ve geliri üniversite döner sermayesi hesabına kaydedilmek şartıyla, ilgili öğretim üyesinin fakültede gerçekleştirdiği iş miktarı ve çeşidi

dikkate alınarak üniversite yönetim kurulu kararı ile belirli süre ile veya belirli işleri yapmak üzere özel sağlık kuruluşlarında veya vakıf üniversitesi hastanelerinde ilgilinin muvafakati ile çalıştırılabilir. Bu şekilde çalıştırabileceklerin hesabında küsurat dikkate alınmaz. Bu kapsamda çalışanlar birinci fıkrada sayılan idari görevlerde bulunamaz. Bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığı ile Yükseköğretim Kurulu tarafından müştereken belirlenir.”

- Tasarıda ayrıca halen mesai sonrasında mesleğini serbest olarak da icra eden öğretim üyelerinin bu maddenin yayımı tarihinden itibaren iki ay içerisinde bu faaliyetlerini sona erdirecekleri, aksi takdirde üniversiteyle ilişkilerinin kesileceği düzenlenmiştir.

Tasarıda madde metni şöyledir:

MADDE 11-2547 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 64- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla yükseköğretim kurumlarında yalnızca eğitim ve araştırma faaliyetlerinde bulunmak ve döner sermaye faaliyetleri kapsamında gelir elde edilen hizmetlerde çalışmamak kaydıyla mesai saatleri dışında yükseköğretim kurumlarından başka yerlerde meslekî faaliyette bulunmakta olan öğretim üyeleri, bu maddenin yayımı tarihinden itibaren iki ay içerisinde bu faaliyetlerini sona erdirir; bu süre içerisinde sona erdirmeyen öğretim üyelerinin üniversiteyle ilişkileri kesilir.”

Bu düzenlemeler, esasen öğretim üyeleri bakımından da Kurumdaki mesai saatleri dışında mesleğin serbest icrasını yasaklamaktadır. 5947 sayılı Yasa ile getirilen ve aynı sonucu doğuran düzenlemeleri iptal eden Anayasa Mahkemesi kararını hatırlayacak olursak; 2547 sayılı Kanunun 5947 sayılı Yasa'nın 3. maddesi ile değiştirilerek yeniden düzenlen 36. maddesinde yer alan "Öğretim elemanları, bu Kanun ile diğer kanunlarda belirlenen görevler ve telif hakları hariç olmak üzere, yükseköğretim kurumlarından başka yerlerde ücretli veya ücretsiz, resmi veya özel başka herhangi bir iş göremezler, ek görev alamazlar, serbest meslek icra edemezler." cümlesine yönelik iptal kararının gerekçesinde; "Anayasa'da üniversite, bilimsel çalışmaların yapıldığı ve bilimin öğretildiği kurum olarak nitelendirilip bilimsel ve idari özerkliğe sahip kılınarak diğer kamu kurumlarından farklı değerlendirilmiş, öğretim üyelerine de kamu görevlisi olmakla birlikte genel sınıflandırma içinde ayrı bir yer verilerek kendilerine özgü önem ve değerinde bir meslek sınıfı olduğu belirtilmiştir. Öğretim üyelerinin bu konuları dikkate alındığında bunları diğer kamu görevlileri gibi değerlendirmek mümkün değildir...Ancak getirilen bu sınırlamalar, üniversitelerdeki bilim özgürlüğü ve bilimsel özerkliğin gereği olan her türlü bilimsel faaliyeti engelleyici nitelikte olamaz. İptali istenen düzenleme ile üniversitelerin bilim verilerini yaymak, ulusal alanda gelişime ve kalkınmaya destek olmak, ülkeye ve insanlığa hizmet etmek gibi görevlerini yerine getirmesinin engellendiği, ayrıca, üniversitelerde görev yapan öğretim görevlileri, okutmanlar, öğretim yardımcıları ile akademik olarak belirli bir yetkinliğe sahip öğretim üyeleri arasında herhangi bir ayırım yapılmaksızın mesai sonrası ücretsiz de olsa resmi veya özel herhangi bir iş yapmalarının yasaklandığı anlaşılmaktadır. Bu durumun Anayasa'nın 130. maddesi ile bağdaşmadığı açıktır." denilmiştir.

Bugün getirilmek istenen düzenlemenin, Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilen bir Yasa hükmünün aynı biçimde sonuç doğuracak biçimde getirilmesi niteliğini taşıyacağını ve Anayasaya aykırı olacağını söylemek yanlış olmasa gerekir.

Her ne kadar Tasarı ile "sözleşmeli öğretim üyesi" kavramı ortaya atılmaktaysa da bu çalışma biçimi, öğretim üyelerinin "iş güvencesiz" çalışmaları anlamına gelecektir. Böyle bir sistem

akademik özerklikten ve mesleki bağımsızlıktan bir adım daha uzaklaşma sonucunu yaratacaktır.

En fazla 1 yıl süre ile yapılacak bu sözleşmelerle, nitelikli bir tıp eğitimi verilebileceğini söylemek de mümkün bulunmamaktadır. Bilindiği gibi tıp eğitiminin amacı, insanların sağlığının korunmasını, geliştirilmesini ve bozulduğunda geri kazanılmasını sağlayacak hekimlerin yetiştirilmesidir. Teorik ve uygulamalı olarak sürdürülecek bu eğitim faaliyetinin, sözleşmeli öğretim üyeleri ile nasıl yürütüleceği, eğitim standardının ne şekilde korunacağı tartışmaya değerdir.

Ayrıca, üniversite tıp fakültelerinin başta gelen kuruluş amaçları arasında “araştırma” faaliyetleri yer almaktadır. Tasarı düzenlemesi, uzun soluklu çalışmalar olan klinik araştırmalarda, süreli sözleşmeyle çalışan öğretim üyelerinin yer almasını neredeyse olanaksız kılmaktadır.

Öte yandan, sözleşmeli istihdam edilecek profesör ve doçent sayısına yönelik kısıtlayıcı bir hükümlerle bunun devamlı statüde çalışan öğretim üyesi sayısının yüzde 5’inden fazla olamayacağı yönündeki Tasarı düzenlemesinin yasallaşması durumunda, bu sayı içinde kalacak öğretim üyelerinin ne şekilde belirleneceği de bir bilinmez olarak karşımızda durmaktadır. Bu düzenlemenin, çok değerli bilim insanlarının, akademik çevrenin dışında kalmasına yol açabileceği şimdiden öngörülebilir durumdadır.

Tasarıda yer alan, tıp ve diş hekimliği fakültelerinin kadrolarında çalışan öğretim üyelerinin bir yılı geçmeyen kurumsal sözleşme yapılmak ve geliri üniversite döner sermayesi hesabına kaydedilmek şartıyla, belirli süre ile veya belirli işleri yapmak üzere özel sağlık kuruluşlarında veya vakıf üniversitesi hastanelerinde çalıştırılabileceklerine dair düzenleme ise görevlendirmeyi yapacak olan üniversitelerin işleyişini olumsuz etkileyecebilecek, akademik yapıyı tahrip edebilecek bir düzenleme olarak değerlendirilmektedir.

- Tasarıda asker hekim ve dişhekimleri ile Gülhane Askeri Tıp Akademisi Kanunu kapsamında çalışan öğretim üyeleri yönünden de yukarıda yer verilen maddelere paralel düzenlemelere gidilmesi öngörülmüştür.

Tasarıdaki madde metinleri şöyledir:

MADDE 12- 27/7/1967 tarihli ve 926 sayılı Türk Silâhlı Kuvvetleri Personel Kanununun ek 27 nci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“Meslekî faaliyet ve serbest meslek icrası yasağı

EK MADDE 27- Bu Kanun kapsamına girenler, kanunlarda belirtilen istisnalar dışında meslekî faaliyette veya serbest meslek icrasında bulunmak üzere ofis, büro, muayenehane ve benzeri yerler açamaz; gerçek kişilere, özel hukuk tüzel kişilerine veya kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarına ait herhangi bir işyerinde veya vakıf üniversitelerinde çalışamaz.”

MADDE 13- 17/11/1983 tarihli ve 2955 sayılı Gülhane Askeri Tıp Akademisi Kanununun 32 nci maddesinin altıncı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Gülhane Askeri Tıp Akademisindeki kadrolu asker ve sivil öğretim elemanları 926 sayılı Kanunun ek 27 nci maddesi hükmüne tâbidir. Kamu kurum ve kuruluşlarının ve vakıflara ait olanlar da dâhil olmak üzere yükseköğretim kurumlarının kadro ve pozisyonlarında bulunmayan profesör ve doçentler, ihtiyaç duyulan alanlarda

teorik ve uygulamalı eğitim ve öğretim ile araştırma faaliyetlerinde bulunmak ve bu faaliyetlerin gerektirdiği işleri yapmak üzere diğer kanunların sözleşmeli personel çalıştırılmasına ilişkin hükümlerine tâbi tutulmaksızın Gülhane Askeri Tıp Akademisinde sözleşmeli öğretim üyesi olarak çalıştırılabilir. Sözleşmeli öğretim üyelerine, yapacakları faaliyetin niteliğine göre devamlı statüde çalışan profesör ve doçentler için 2914 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin dördüncü fıkrası ile unvanlar itibarıyla belirlenen ek ders ücretlerinin on katına kadar saatlik sözleşme ücreti ödenebilir. Özellik arz eden faaliyetler için, Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine Genelkurmay Başkanlığının kararıyla 2914 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin dördüncü fıkrası ile unvanlar itibarıyla belirlenen ek ders ücretlerinin onbeş katına kadar saatlik sözleşme ücreti ödenebilir. Bu fıkra kapsamında sözleşmeli profesör ve doçentlere ödenecek sözleşme ücretinin yıllık toplam tutarı, Gülhane Askeri Tıp Fakültesinde görevli öğretim üyelerine bir önceki yılda personel gideri olarak ödenen toplam tutarın yüzde birini hiçbir şekilde geçemez; ancak, Millî Savunma Bakanlığının teklifi üzerine Maliye Bakanlığınca bu oran bir katına kadar artırılabilir ve bu şekilde artırılan tutar Gülhane Askeri Tıp Akademisi döner sermaye bütçesinden karşılanır. Gülhane Askeri Tıp Akademisinde istihdam edilecek sözleşmeli öğretim üyesi sayısı, devamlı statüde çalışan öğretim üyesi sayısının yüzde beşinden fazla olamaz. Sözleşmeler, aylık çalışma süresi seksen saati geçmemek üzere bir yıla kadar yapılabilir. Sözleşmeler, Gülhane Askeri Tıp Akademisi Akademi Kurulunun teklifi ve Genelkurmay Başkanlığının onayı ile yapılır. Sözleşmeli öğretim üyelerine, bu fıkra uyarınca yapılacak ödeme dışında herhangi bir ad altında ödeme yapılamaz. Bu kişiler dekan; enstitü, yüksekokul, uygulama ve araştırma merkezi müdürü; yönetim kurulu ve kurul üyesi; bölüm başkanı, anabilim ve bilim dalı başkanı ve başhekim olamaz, bunların yardımcılıklarında bulunamaz ve benzeri idari görev alamaz. Sözleşmeli öğretim üyesi çalıştırılmasına ilişkin usûl ve esaslar, bunlara yaptıkları görevlere bağlı olarak ödenecek saatlik sözleşme ücretlerinin tutarı ile bu fıkranın uygulanmasına ilişkin diğer hususlar Maliye Bakanlığı, Millî Savunma Bakanlığı ve Genelkurmay Başkanlığı tarafından müştereken belirlenir.”

MADDE 14- 2955 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla, Gülhane Askeri Tıp Akademisinde yalnızca eğitim ve araştırma faaliyetlerinde bulunmak, 2330 sayılı Nakdi Tazminat ve Aylık Bağlanması Hakkında Kanun ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu kapsamında yaralananlar, yükümlü erbaş ve erler ile askerî öğrencilere yönelik olanlar dışında hasta muayenesi ve tedavisi faaliyetleri kapsamında çalışmamak kaydıyla, Genelkurmay Başkanlığının izniyle mesai saatleri dışında meslekî faaliyette bulunmakta olan öğretim üyeleri, bu maddenin yayımı tarihinden itibaren iki ay içerisinde bu faaliyetlerini sona erdirir; bu süre içerisinde faaliyetlerini sona erdirmeyen öğretim üyelerinin Gülhane Askeri Tıp Akademisi ile ilişkileri kesilir.”

Bu düzenlemelerin de aynı nedenlerle hukuka, kamu yararına ve hizmetin gereklerine uygun olmayacağı değerlendirmelerimizi paylaşmak isteriz.

Kuşkusuz bir hekimin bütün mesaisini ve enerjisini tek bir işyerine hasretmesi ideal olandır. Fakat bu ideal, ancak yine ideal bir sağlık sistemi içinde savunulabilir. İdeal bir sağlık sistemi; iş güvencesini, iyi hekimliğin önünde ciddi bir engel olarak duran performans dayalı ücretlendirmeden vazgeçilerek yalnızca hastanın yararına klinik kararların özgürce verilebildiği bir sistemi, insanca yaşamaya yetecek ve emekliliğe yansıyan bir gelir güvencesini, insan

doğasına uygun çalışma saatlerini ngren bir çalışma düzenini, şiddetten arındırılmış güvenli yaşam alanlarını ve mesleki bağımsızlık ve bilimsel özerkliğin korunduğu ve öncelendiği bir anlayışı, tıp eğitiminin özellikleri gözetilerek eğitim kurumlarının gclendirilmesini gerektirir.

Bütün bunların yer almadığı bir sağlık ortamında getirilmeye çalışan düzenlemelerin sil baştan tartışılması ve sosyal tarafların bu tartışmaya katılarak görüşlerine gerçekten değer verilmesi ve dikkate alınması gerektiği düşüncemizi meslektaşlarımıza ve kamuoyuna sunarız.